

Günlük anlamına gelen ve Farsçadan dilimize geçmiş olan oruç kelimesinin Arapça karşılığı savm'dır. Kur'ân ayetlerinde savm/sıyam kelimeleri şu şekilde geçer:

1. Kur'ân bir ayetinde, orucun geçmiş toplumlara da farz kılınan evrensel bir ibadet olduğunu bildirir. "Ey iman edenler! Oruç sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki takvaya erersiniz." 2/183

Ayete göre oruç, bizden önceki toplumlara da farz kılınmış evrensel bir ibadettir. Oruç ibadeti, kötülükleri emreden nefsi dizginleyen, onu eğiten, onu aşağılıklardan temizleyip arındıran, onu yücelten ve huzura erdiren bir ibadettir. Oruç dünyada günahlara karşı, ahirette ise azaba karşı koruyucu bir kalkandır. Orucun hedefi, takvalı insan yetiştirmektir.

Takva, Yüce Allah'ı tanıyıp O'na karşı yükümlülükleri yerine getirme bilincidir. Takva, Allah'ı hesaba katarak yaşamak, nerede ve hangi şartta olursak olalım O'ndan sakınıp çekinmektir. Allah'ın emirleri doğrultusunda yaşamak takva göstergesidir. Kur'ân'da oruç tutmanın hedefi olarak takva gösterildiği gibi; Allah'a ibadet etmek (2/21), O'nun hükümlerine sınıksız sarılmak (2/63, 7/171), Kısas ve benzeri O'nun hükümlerini uygulamak (2/179), Kur'ân'ı anlamak (2/187, 39/28) da hep takva göstergesi olarak sayılmıştır.

Kur'ân'ın iniş gayesi, Yüce Yaraticıyı tanıyıp O'na karşı yükümlülüklerini yerine getiren müttakîleri dosdoğru yola götürmektir. Orucun farz kılınış sebebi de müttakî insan olmaktır. Dolayısıyla Kur'ân ve oruç, takvalı insan yetiştirme konusunda aynı hedefi paylaşmaktadırlar.

2. Kur'ân, orucun farziyyetini ve bazı hükümlerini açıklar. 2/184-187 Ayetlerde orucun sayılı günlerde tutulması gerektiği, hasta yahut yolcu olanlara tanınan ruhsatlar, ile oruç gecelerinde yasakların kalktığı açıklanır.

3. Kur'ân, oruç tutan erkek ve kadınların mükafatını (mağfiret ve büyük ecir) bildirir. "Doğrusu Müslüman erkek ve kadınlar.. oruç tutan erkek ve kadınlar.. İşte onlar için Allah mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır." 33/35

4. Kur'ân, Hz. Meryem'in Hz. İsa'yı dünyaya getirdiğinde tuttuğu 'susma orucu'ndan bahseder. 19/26

5. Kur'ân'a göre hataen adam öldürmenin kefarete seçeneklerinden (köle azat etmek, diyet, iki ay oruç) biri, iki ay kesintisiz oruç tutmaktır. 4/92

6. Kur'ân'a göre zihar (Eşini annesine benzetmek) kefarete seçeneklerinden (köle azat etmek, iki ay oruç, atmış fakiri doyurmak) biri de iki ay kesintisiz oruç tutmaktır. 58/4

7. Hac ibadetinde tıraşı geciktirmenin kefarete seçeneklerinden (oruç, sadaka veya kurban) biri olarak on gün oruç 2/196 ve ihramlı iken av öldürmenin kefarete seçeneklerinden (kurban, fakirleri doyurmak, hayvanın değeri karşılığında her müd için bir oruç) biri olarak oruç tutulması istenir. 5/95

8. Yemin kefareti seçeneklerinden (on fakiri doyurmak, on fakiri giydirmek, köle azat etme, yahut üç gün oruç) biri üç gün oruç tutmaktır. 5/89

Hz. Meryem'in susma orucunda[Kur'ân Hz. Zekeriyâ'nın çocuğunun olacağına dair müjdeyi alınca tuttuğu üç günlük susma orucundan da bahseder. 3 Alu İmran 41; 19 Meryem 10.], onun içerisinde bulunduğu durumu anlamayacak olan bir topluma boşuna konuşmaması, suskunluk orucu ile Rabbine zikir ve şükretmesi hedeflenmiştir. Gerçek anlamda oruçta da kişinin boş ve anlamsız sözlerden uzak kalması gerektiği hep vurgulanmıştır. Bu konuda Peygamberimiz şunları söyler: "Sizden biri oruçlu iken çirkin bir söz söylemesin, boş ve lüzumsuz konuşmasın. Bir kendisine çatacak olursa yahut hakaret edecek olursa ona, 'Ben oruçluyum' desin." "Yalan ve iftirayı terketmeyen kimsenin aç ve susuz kalmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur." "Nice oruç tutanlar vardır ki, tuttıkları oruçlarından onlara kalan sadece aç ve susuz kalmalarıdır." "Oruçlunun uyuması ibadet, susması tesbih, çalışması bereketli, duası makbul, günahı bağışlanmıştır."

Yanlışlıkla adam öldürme, zıhar, yeminini yerine getirmeme ve hacda yapılması gerekenleri yapamama gibi şeylerin insanın vicdanında oluşturacağı rahatsızlıkların oruç ibadetiyle giderilmesi hedeflenmiştir. Zira oruç, iç dünyayı test eden, onaran, tezkiye ve takviye eden bir ibadettir.

Kısaca söylemek gerekirse, oruç bizi Allah bilinci demek olan takvaya erdiren kutlu bir ibadettir. Oruç, ölü ruhlara hayat veren, hasta ruhları onaran, dinç ve dinamik kılan ibadettir. Dünyevî de pek çok faydası olan oruç ibadetinin mükafatını tam anlamıyla Yüce Allah verecektir. O, oruçlular için mağfiret ve çok büyük mükafatlar hazırlamıştır.

RAMAZAN BEREKETİ

Ramazan geldi hoş geldi safa geldi. O, rahmet ve bereketiyle geldi. Onun gelişi evde, çarşıda pazarda, iş yerlerinde, en önemlisi gönüllerimizde kendini gösterdi. Her yer onun getirdiği bereketle cıvılcıvılcı ve hareketli. Peki Ramazan ile mutlu olabilmek ve mutlu ayrılabilmek nasıl olur? İşte bu yazımızda kısaca bu soruya cevap bulmaya çalışacağız.

Ramazan ayının bizde yapması gereken değişiklikler ve bize kazandırdıklarını şu şekilde özetleyebiliriz:

1. Ramazın Rahmet, bereket, mağfiret, oruç, infak, ibadet ve Kur'ân ayıdır.

Ramazan, Kur'ân'ın indiği, Peygamberimize peygamberliğin verildiği aydır. Bu yüzden onun oruç ayı olarak seçilmesi rastlantı değildir. Adeta oruç ibadetiyle, tüm insanlığa bu nimetlerin verilmesi kutlanmaktadır. Nitekim Peygamberimizin hayatında bu ay, her bakımdan diğer aylardan farklı olmuştur. Şöyle ki, her zaman cömert olan Hz. Peygamber Ramazan'da daha cömert olur; her zaman Kur'ân okuyan Hz. Peygamber, Ramazan'da daha çok Kur'ân okur, daha çok ibadet ederdi.

Dünyanın pek çok yerinde çok sayıda insanın ibadet kervanına katılmasıyla Ramazan, amel ve rahmet panayırına dönüşmektedir. Bunun sonucunda Ramazan'da bir ibadet ve rahmet yoğunluğu yaşamaktadır. Bu yoğunluktan her seviye ve konumdaki her insan nasibini alabilmektedir. Bu yüzden Ramazan'da suç işleme oranları en aza inmekte, ibadet yerleri dolup taşmaktadır.

2. Ramazan nasıl rahmet, bereket ve mağfiret ayı olur?

Ramazan ayı, Allah'ın rahmetini hak edenlere rahmetiyle gelir, onların ibadetlerini bereketlendirdiği gibi, zaman, rızık ve çalışmalarını da bereketlendir, bağışlanmayı hak edenlerin de bağışlanmasına sebep olur. Bu yüzden rahmet, bereket ve mağfireti hak etmek gerekir. Kim ne kadar hak ederse, bu erdemlere ne kadar layık olursa, o ölçüde payını almış olur.

3. Ramazan'da Müslümanlık kalitesini, salih amel rekoltesini yükseltmek gerekir.

Ramazan ayının hayatımızda özel bir yeri olmalıdır. Çünkü o, sıradan bir ay değildir. O, ibadet ve taatta pek çok insanın yoğunlaştığı, sürekli rahmetin yağdığı bir aydır. Her Müslüman gücü nispetinde bu rahmetten daha çok pay almaya çalışmalıdır. Diyelim ki bizler Ramazan dışında da namazını kılan, Kur'ân'ı okuyan, hayırını yapan müslümanlarız. Ramazan da bunların üzerine bir şeyler koyabilmeliyiz. Hiç namaz kılmayan bir kimse Ramazan'da namaza başlıyorsa; namaz kılan biri olarak bizim Ramazan'da namaz kalitemiz artmalıdır. Aksi takdirde herkese bir şeyler kazandıran Ramazan, bize bir şey kazandırmamış olacaktır. Ramazan'daki Kur'ân okumalarımızda diğer aylardan farklı olmalı. Anlayarak, özümseyerek okumalarla tanışmalıyız Ramazan'da. Elbette bu, Ramazan hatimlerimize engel olmamalıdır. Kur'ân'ı anlama işi, bir aya sığmayacak kadar büyük bir iş, ama Ramazan bizim bu hayırlı işe başlama ayımız olamaz mı?

4. Namaz, oruç ve diğer ibadet kalitesini artırmak gerekir.

İbadet, müslümanın her zaman yapması gereken bir yükümlülüktür. İbadet, ölüm gelinceye kadar devam eder. Ramazan ayı ise, ibadetlerin sevap çarpanlarının katlandığı aydır. Bu yüzden her Müslüman Ramazan'da daha çok ve seviyeli ibadet yapmaya çalışmalıdır

5. Ramazan neşvesini/ atmosferini diğer aylara taşıyabilmek gerekir.

Ramazan ayı, bizleri hayata hazırlayan bir okul, bir kamp zamanıdır. O, bizi manen güzelliklerle tanıştırır, iyiliklerle donatır. Önemli olan ise, onun bize kazandırdıklarını Ramazan'dan sonra da sürdürürebilmektir. Zira müslümanlık bize her zaman gerekli olan bir değerdir. İslamî güzellikler de her zaman bize yakışan erdemlerdir. Bu nedenle Ramazana Elveda, Ramazan güzelliklerine elvadaya dönüşmemelidir.

Oruç Bilincini Diri Tutmak

“Eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için çok hayırlıdır.” (2/184) Böyle Buyuruyor Kur'ân.

Eğer bilerseniz.. Orucu bilerseniz.. Rabbinizi bilerseniz.. Orucu, Rabbinizin niçin emrettiğini bilerseniz.. Oruçtaki güzellikleri bilerseniz.. Orucun sizi takvaya götüren bir araç olduğunu bilerseniz.. Oruçla melekleşmeye doğru adımlar attığınızın farkına varırsanız.. Orucu, peygamberinizin orucuna benzetirseniz. İşte o zaman, oruçtan hakkıyla istifade edersiniz. İşte o zaman oruçtan vazgeçemezsiniz.

İşte o zaman oruç sizden razı, siz oruçtan razı olarak oruç tutarsınız. İşte o zaman, siz orucu şevkle tutarsınız, oruç da sizi aşkla tutar, sizi istikamette tutar, kötülüklerden alıkoyarak sizi

tutar, Rabbinizin huzuruna yüceltmek ve cennete sizi götürmek için elinizden tutar.

Oruç hükümlerinin açıklandığı ayetlere (2/183-187) baktığımızda şunlar dikkatimizi çekmektedir:

Ayetler Ey iman edenler ifadesi ile başlamaktadır. Demek ki önce iman etmek gerekir. Çünkü amellere değer kazandıran imandır. Davranışları ibadet yapan da onların inanarak yapılmasıdır.

Söz konusu oruç ayetleri şu anlamlı cümlelerle sona erer: Umulur ki takvaya erersiniz. Eğer bilerseniz.. Umulur ki şükredersiniz.. Umulur ki rüşde/kemale/doğru yola ererler.. Umulur ki onlar takvaya ererler. Takva, bilinç, şükür ve rüşd.. Kur'ân'ın en temel kavramları. Bu kavramlarla donanmak için Kur'ân ayı Ramazan ve oruç iyi bir fırsat. Eğer bilsek, bu büyük fırsatı değerlendirebilirsek bu donanıma sahip olabilmek oruçla mümkün olacaktır. Ama bizi bu hedeflere taşıyacak olan gerçek oruçlarla.

Nihayet ayetler şu cümlelerle sona erer: "İşte bunlar Allah'ın sınırları/ ilkeleridir, onları aşmayın. Allah işte böylece ayetlerini/ ilkelerini insanlara açıklıyor. Umulur ki onlar takvaya ererler."(2/187) Ey iman edenler diye konuya başlandı, sonuçta hitap tüm insanlara yöneltildi.

Çünkü Kur'ân tüm insanlığa hitaben gelmiştir. Bütün insanlar onun muhatabıdır. Ancak Kur'ân'ın bu evrensel çağrısını tüm insanlığa ulaştıracak olan iman edenlerdir. Bu nedenle iman edenler, önce kendileri dini en güzel bir şekilde hayatlarında yaşamalı, sonra da yaşadıkları bu güzellikleri insanlığa ulaştırmaya çalışmalıdırlar.

Oruçla ilgili ilk ve son ayette de belirtildiği üzere Kur'ân'ın ve orucun temel hedefi, tüm insanları takvaya erdirmektir. Zira Marifetullah bilinci demek olan Takva ile, insanlar Allah'ı hesaba katarak yaşayacaklar, O'na kaşî yükümlülüklerini yerine getirerek hem dünyada cennet hayatı yaşayacaklar, hem de ahirette cenneti hak edeceklerdir.

Unutmayalım ki rahmet ve bereket kaynağı olan Ramazan ayı, mümin, münafık, kafir her insana uğrar. Ama onun rahmet ve bereketinden iman eden ve ona gereken özeni gösterenler istifade ederler. Ramazanda, hayatında cehennem kapılarını kapatıp cennet kapılarını açanlar müminlerin kendileridir. Şeytan ve yandaşlarıyla ilgilerini kesip onları zincirlere vuranlar da onlardır. Müminlerin sağlam iman ve iradeleri, ibadet ve tatları bunu gerçekleştirecektir.

Ramazan ayı, Kur'ân'ın indirilmeye başlandığı aydır. Kur'ân ise, Yüce Allah'ın kullarına olan en büyük lütfudur. İşte bir anlamda bizler, oruç tutarak, ibadetlerimizi nicelik ve nitelik bakımından artırarak bunu kutluyoruz Ramazan'da. Allah'tan kullara vahiy, kullardan Rabbe oruç, namaz, şükür, zikir ve dua. İşte Ramazan, Allah ile kul iletişiminin en kapsamlı ve dolu dolu yaşandığı aydır.

Ramazan ayının bu doluluğundan fazlasıyla istifade edebilmek için, bu ayda hepimize büyük görevler düşmektedir. Şöyle ki, bu ayda çalışanlarımız, işlerinin hakkını vermeli, asla orucu istismar konusu yapmamalıdır. Esnafımız, dürüstlüğünden taviz vermemeli, asla Ramazan fırsatçılığı yapmamalıdır. Yöneticilerimiz, iş verenlerimiz, anlayışlı, hoşgörülü ve kolaylaştırıcı olmalıdır. Fakirlerimiz, sabırlı ve kanaatkar olmalıdır. Zenginlerimiz, daha cömert olmalıdır. Oruç tutan tutamayan herkes oruca ve oruçluya saygı duymalıdır.

Bu güzel ayı değerlendirirken bilinçlenmeyi, gelişmeyi, kendimizle ve çevremizle barışmayı asla ihmal etmemeliyiz. Bilinçlenerek ibadetlerimizi adetlere dönüşmekten kurtarmalıyız. Gelişerek, eksik ve yanlışlarımızdan kurtulmalıyız. Barış dininin bağlıları olarak, barış ve esenliği yaygınlaştırmalıyız. En önemlisi de kul olarak bize düşenleri yaptıktan sonra, gönül ve ellerimizi kendisine açarak Yüce Rabbimize dua ederek yardımını dilemeliyiz.

Hz. Peygamber'in Oruç Günlüğü

Yüce Allah, Kur'ân'ında onu bize 'Üsve-i hasene/'en güzel örnek' diye tanıtmıştır. O, her konuda bizim için en güzel örnek ve önderdir. O'nun Ramazan farklılıkları ve oruç günlüğü de bizim için örnektir.

Onun hayatında Ramazan'ın ayrı bir yeri vardı. Zira ona vahiy Ramazan'da gelmeye başlamıştı. O, Vahiy meleği ile bu ayda müşerref olmuştu. Bu ayda inmeye başlayan Kur'ân, insanlığı Marifetullah bilinci demek olan takvaya erdirmek için gelmişti. İçerisine riya karışmayan, hep ve yalnız Allah için tutulan ve bu ayda farz kılınan orucun hedefi de takvalı

insan yetiştirmektir.

Peygamberimizin Ramazan ve Oruç günlüğünü şu şekilde özetlememiz mümkündür:

Ramazan, onun için bir rahmet, bereket, mağfiret ayı; hayır ve güzellikler pazarı; kullukta yoğunlaşma fırsatı idi. O, bu konuda "Ramazan'a eriştiği halde, günahlarından bağışlanmayıp cehenneme girene yazıklar olsun!"[1] buyurarak Ramazan'ın farkına dikkatlerimizi çekmişti.

Ramazanı kulluk fırsatı olarak değerlendiren Peygamberimiz, Ramazan ve ondaki güzelliklerle ilgili şöyle buyurarak bu ayı en güzel şekilde değerlendirmeye teşvik etmiştir: "Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennemin kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur."[2]

"Ademoğlunun her ameli katlanır. Hayırlı ameller en az on misliyle yazılır, bu yedi yüz misline kadar çıkar. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: Oruç bu kaideden hariçtir. Çünkü o sırf benim içindir, onu ben mükâfatlandıracağım. Kulum benim için şehvetini, yiyeceğini terketti."

"Oruçlu için iki sevinç ânı vardır: Biri, orucu açtığı zamanki sevincidir, diğeri de Rabbine kavuşup orucunun sevabını aldığı zamanki sevincidir. Oruçlunun ağzından çıkan koku, Allah indinde misk kokusundan daha hoştur."[3]

"Oruçlunun uyuması ibadet, susması tesbih, çalışması bereket, duası makbul, günahı bağışlanmıştır."[4]

"Cennetin Reyyan adlı bir kapısı vardır, oradan yalnızca oruç tutanlar girer."[5]

O, diğeri ayları gibi Ramazan'ı da her türlü günden uzak bir şekilde geçirirdi, tuttuğu oruçların sevabını gıybet, dedikodu, yalan ve boş söz gibi günahlarla azaltmazdı. Yine O, orucu uykuya hapsedmezdi, oruçtan en yüksek puanı/sevabı alabilmek için çabalardı.

Hepimiz için en güzel hayat modelleri sunan Peygamberimiz günlük olarak nafile ve farzlarıyla namazlarını kılardı, ama Ramazanda bu namazlarına teravih namazlarını da ekler ve şöyle buyururdu: "Yüce Allah, size Ramazan orucunu farz kıldı, ben de Ramazan gecelerinde (teravih namazıyla) kıyamı sünnet eyledim..."[6] Onun için Ramazan ayı, önce teravih namazı kılınarak başlar ve bu şekilde ertesi günün orucu namaz temeli üzerine bina edilir. Bunun içindir ki bizler

onun gül hatırı için teravihlerimizi kılmaya şu sözlerle başlarız: Efendimiz Muhammed'e salat ile selam olsun/ O'na izzet ile ikram, teravihe kıyam olsun!

O, bugün bir çok insanın yaptığı gibi namazı yalnızca Ramazan'a ve teravihe hasretmezdi. Çünkü beş vakit namaz O'nun gözünün nuru idi.

O, diğer aylarda oruç tutardı, ama Ramazan tümüyle Onun oruç ayı idi. Yani O, oruç gibi yüce ibadetten Ramazan dışında da kopmazdı. Çünkü O, oruçlu iken amellerinin Rabbine arz edilmesini çok isterdi.

Onun orucu, yalnızca midenin aç susuz kalmasından ibaret değildi. O, mide başta olmak üzere tüm organlarına oruç tuttururdu. O, orucu gönlü, beyni, dili ve tüm hücreleriyle tutardı. Ve o, bu konuda şöyle uyarılmıştı bizleri: "Nice oruç tutanlar vardır ki, tuttıkları oruçlarından onlara kalan sadece aç ve susuz kalmalarıdır." [7]

"Kim yalan ve iftirayı terk etmezse bilsin ki, onun yiyip içmesini bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur." [8]

"Oruç perdedir, koruyucu kalkandır. Biriniz bir gün oruç tutacak olursa kötü söz sarf etmesin, bağırıp çağırmasın. Birisi kendisine yakışsız laf edecek veya kavga edecek olursa 'ben oruçluyum!' desin ve ona bulaşmasın."[9]

O, oruç için sahur yapmayı bereket görür ve iftarda acele ederdi: "Sahur yemeği yiyin, zira sahurda bereket vardır."[10]

"İnsanlar iftarda acele ettikleri müddetçe hayır üzere devam ederler."[11]

Bugün bazılarının yaptığı gibi, iftarı ve sahurunu terk etmez ve geçiştirmezdi. Onları vaktinde ve özenle yapardı.

Ağız dualı bir peygamber olarak iftar anlarını da dua fırsatı olarak değerlendirir ve şöyle dua ederdi: "Allahım, yalnız senin için oruç tuttum, sadece sana güvenip inandım ve senin rızkınla iftarımı açtım." "Allah'a hamdolsun. Susuzluk gitti, damarlar ıslandı, inşallah sevap kesinleşti."[12]

Bu yüzden oruçlu iken de oruçsuz iken de O'nun ağzından hayır ve haktan başka bir şey sadır olmazdı.

Oruçluya iftar ettirmek O'nun Ramazan güzellikleri arasındaydı. Bu konuda şöyle derdi: "Kim bir oruçluya iftar ettirirse, kendisine onun sevabı kadar sevap yazılır. Üstelik bu sebeple oruçlunun sevabından hiçbir eksilme olmaz."[13]

O, iftar sofralarında aşırılığa kaçarak israf sofralarına dönüştürmez ve yalnızca zenginlerin birbirlerine ödünç yaparcasına ağırlandığı sofralara çevirmezdi. O'nun mütevazı sofralarında zengin fakir herkese yer vardı. O'nun hayatında Ramazan, beslenme ayı da değildi, diyet ayı da, eğlence ayı da, festival ayı da değildi

O, oruç tutuyorum diye hayattan kopmaz, yapması gereken işleri hakkıyla yapmaktan geri kalmazdı. Nitekim Bedir savaşına o, bir Ramazan ayında çıkmıştı.

Ne orucu uykuya tutturur ve ne de orucu işini savsaklama aracı yaparak istismar ederdi.

Oruçla ilgili kendisine yöneltilen sorularda, her zamanki gibi kolaylaştırıcı bir yöntem izler ve alternatif çözümler sunardı.

O'nun cevapları yaşanabilirdi. Dini anlatırken taviz de vermezdi, muhataplarını çıkmazlara da götürmezdi.

O, her zaman cömertti, Ramazan'da daha cömert olurdu.. O, Vahiy meleği ile karşılaştığında hayır ve infakta, esen yellerden daha cömert olurdu.[14]

O'nun cömertliği Ramazan ile sınırlı değildi. Verirken fakirlerin nurlarını korur, sahip olduğunun en güzelinden ve sevgiyle verirdi.

Onun, zahidane bir hayatı vardı; ama o, Ramazanda daha bir zahiddi. Çünkü bu ay Onun i'tikaf ayı, mescidin bir köşesinde on gün, kendini Yüce Allah'a verme ayı idi. Hz. Peygamber, kendisine peygamberlik gelmeden önce Hıra mağarasında münzevi bir hayat yaşardı. Ama Kur'ân ayetlerinin inmeye başlamasıyla O, Hıradan toplum içerisine indi ve tebliğ görevini sürdürdü. Fakat O, insanlardan ve dünya nimetlerinin cazibesinden geçici bir süre de olsa uzak kalmayı tamamen ihmal etmedi. Bu sefer halkın içinde, mescidinde O, Ramazanın son on

gününi itikafla geçirirdi.

O, halk içinde Hakla beraber olur, ibadetlerini asla hayattan ve insanlardan kopmaya, onlarla ilişkilerini kesmeye ara yapmazdı.

O, her zaman Allah'ı zikrederdi, Ramazan'da daha çok zikrederdi. Bu kutlu ayda dualarına dua katardı.

O, sürekli Kuran okur ve Kur'ân'lı bir hayat yaşardı, ama Ramazanda daha çok Kur'ân okurdu. Onun mukabelelerine Vahiy meleği ve ashabın seçkinleri eşlik ederdi. Onun vahiy meleği ile karşılıklı Kur'ân okuyup ezberini sağladıkları ay da Ramazan'dı.[15]

O'nun Kur'ân okumaları anlamak ve en iyi şekilde yaşamak içindi. O, asla Kur'ân okumayı dünyalıklara alet etmedi ve adete dönüştürmedi.

O, Ramazan'ın son on günü içerisinde, dua, istiğfar, zikir ve ibadet fırsatı olan Kadir gecesini arar ve kadir gecesini ihya etmeye teşvik ederdi: "Kim inanarak ve sevabını Allah'tan bekleyerek kadir gecesini ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır." [16]

Kısaca O, Ramazan'da kulluk ve dua yoğunluğu içerisinde olurdu.. Ve Ramazan'da sergilediği bu güzellikleri Ramazan'dan sonrasına taşır ve bunu ümmetine tavsiye ederdi. Yani on bir ayın sultanı Ramazan, onun on bir ayını da yönetirdi: "Kim Ramazan orucunu tutar ve ona şevval ayından altı gün ilave ederse, sanki yıl orucu tutmuş olur." [17]

"Resûlullah Zilhicce'den dokuz günle Aşûra günü oruç tutardı. Bir de her aydan üç gün, ayın ilk pazartesi ile perşembe günü oruç tutardı." [18]

Çünkü O'nun için Ramazan, bir eğitim kampı, bir yenilenme fırsatı, bir donanım ve dolun ayı idi. O, Ramazan'dan aldığı enerji ile Ramazan sonrası hayatını şekillendirirdi. O, bayramını tekbir ve namazla başlatırdı. Tekbir ve namaz üzerine kurulan bayram sonrası hayat, tekbir ve namaz doğrultusunda devam ederdi.

Tüm bu Ramazan güzellikleriyle o bizleri aydınlatmaya, gönüllerimizi ısıtmaya, beyinlerimizi ısıtmaya, sözlerimizi güzelleştirmeye, davranışlarımızı hep hayır ve güzelliklere yönlendirmeye devam ediyor.

O'nun ümmeti olarak O'nu özlemeye, hayatımızın her alanında O'na benzemeye, O'ndaki güzellikleri yaşamaya ve yaşatmaya var mısınız? O, bizleri, Mahşerde buluşma yerimiz olan Kevser havzının başında bekleyip durmakta.

Salat ü selam, her türlü ihtiram O'na ve O'nun bağlılarına olsun.

KAYNAKLAR

[1] El-Münzirî, et-Terğîb, II, 215-216. (Hakim) [2]Buhari, Savm: 5, Bed'ü'l- Halk: 11, Müslim, Sıyâm: 2, (1079); Nesâî, Sıyâm: 5, (4, 129); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: IX, 426. [3] İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte , IX, 419. [4] Muhtâru'l-Ehâdisîn, No:1287 (Taberânî) [5] (Buharî, Müslim, Nesâî) Ali en-Nâsîf, et-Tâc, II, 48. [6] (Nesâî, Ahmed) Ali en-Nâsîf, et-Tâc, II, 46. [7] (İbn Mace, Ahmed, Hakim) Ali en-Nâsîf, et-Tâc, II, 61. [8] Buhari, Savm: 8, Edeb: 51; Ebu Dâvud, Savm: 25, (2326); Tirmizî, Savm: 16, (707); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 503. [9] Buhari, Savm: 2, 9, Libas: 78; Müslim, Sıyâm: 164 (1151); Muvatta, Sıyâm: 58, (1, 310); Ebu Dâvud, Savm: 25 (2363); Tirmizî, Savm: 55, (764); Nesâî, Sıyâm: 41, (2, 160-161); İbnu Mâce, Sıyam: 1, (1638), Edeb: 58, (3823); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 420. [10] Buhari, Savm: 20, Müslim, Sıyâm: 45, (1095); Tirmizî, Savm: 17, (708); Nesâî, Savm: 18, (4, 141); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 490. [11] Buharî, Savm: 45; Müslim, Sıyân: 48, (1098); Muvatta, Sıyâm: 6, (1, 288); Tirmizî, Savm: 13, (699); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 499. [12] Ebu Dâvud, Savm: 22, (2357). İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 500. [13] Tirmizî, Savm: 82, (807); İbnu Mâce, Sıyâm: 45, (1746); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 426. [14] (Buharî, Müslim) Ali en-Nâsîf, et-Tâc, II, 62. [15] Cibrîl, her Ramazan Peygamberimize gelir ve o ana kadar inen ayetleri karşılıklı okurlardı. "Arza" diye isimlendirilen bu karşılıklı okuma (mukabele) Peygamberimizin vefat edeceği sene iki defa tekrarlanmıştı. Bkz. Buhari, Bedü'l-Vahy 5, Fedâilü'l-Kur'ân 7; Müslim, Fedâil 50; Zerkeşî, el-Bürhân, I, 232; İbnü'l-Esîr, en-Nihâye, III, 212; Bilmen Ö. Nasuhi, Büyük Tefsir Tarihi, I, 21. [16] El-Münzirî, et-Terğîb, II, 229. [17] Müslim, Sıyâm: 204, (1164); Tirmizî, Savm: 53, (759); Ebu Dâvud, Savm: 58, (2432); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 471. [18] Ebu Dâvud, Savm: 61, (2437); Nesâî, Savm: 83, (4, 220); İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte, IX, 472.

